

[Lis Starcke.]

forbyder én form for fiskeri, for at en anden form for fiskeri kan lade sig gøre?

Endelig vil jeg gerne spørge, om det er rigtigt, at der fra EF-landene er stillet krav om, at der på samme rejse ikke må medbringes to slags redskaber. Jeg mener, at det må være tilstrækkeligt, at de redskaber, der ikke benyttes, er rigget af og stuvet af vejen.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Det er rigtigt, som fru Lis Starcke var inde på det, at der i nogle situationer er begrænsninger med hensyn til de redskaber, der må medbringes på visse fisketure. Jeg har ikke en eksakt oversigt over det, men hvis fru Lis Starcke ønsker det, skal jeg gerne fremskaffe yderligere oplysninger om det. Det er rigtigt, at der ligger sådanne begrænsninger, og det har været vurderet, da det i nogle situationer har været en forudsætning for at sikre overholdelsen af de regler, der er.

Jeg vil gerne sige om spørgsmålet om Sverige, at der jo sker det, at der føres forhandlinger mellem EF og en række tredjelande, herunder også forhandlinger mellem EF og Sverige. Jeg har ikke hørt forlydender af den karakter, som fru Lis Starcke giver udtryk for her, om, at man skulle arbejde med tanker om et fuldstændigt forbud mod svensk fiskeri i Nordsøen. Hvis det skulle være tilfældet, så tjente det jo ikke noget fornuftigt formål at sidde i forhandlinger.

Så må jeg sige til hr. Erlendsson, at når jeg tog dette spørgsmål om sperlingkassen og national kontra EF-beslutning op, så var det, fordi hr. Erlendssons partifælle hr. Uwe Jensen flere gange brugte det udtryk, at det ikke var tilfældigt, hvilke måneder englænderne lukkede kassen op. Da var det, jeg understregede, at det ikke er en engelsk beslutning, det er en EF-beslutning. Hr. Erlendsson vil kunne konstatere, at det var sådan, det blev fremstillet, når fortrykket kommer.

Jeg skal beklage, at jeg i forbindelse med mine kommentarer til fru Lis Starcke kom til at sige »fremskridtspartiet« på et tidspunkt, hvor jeg mente »retsforbundet«. Det var den fortalelse, der gjorde, at hr. Erlendsson måtte prøve at vurdere, hvad det var for nogle ting, jeg kunne have i tankerne, men det var ganske enkelt en fortalelse.

Jeg skal derudover til hr. Erlendsson sige, at

spørgsmålet om kontantlån til kuttere er et spørgsmål, man kan drøfte, men jeg synes på sin vis, at det er meget fornuftigt at se det i sammenhæng med den fiskeripolitik, der skal fastlægges, for det er jo ikke ligefrem sikkert, at de ressourcer, vi samfundsøkonomisk har til rådighed, skal anvendes til investering i nye kuttere. Det vil afhænge noget af, hvad det er for en fiskerisituation, vi får mulighed for at arbejde i, og derfor kan det godt være, at prioriteringen skal ligge et andet sted. Men dér mangler vi altså stadig tilstrækkelig viden.

Så skal jeg til hr. Bjørn Poulsen vedrørende spørgsmålet om Afrikafiskeri gøre en enkelt bemærkning. Der er netop i denne uge sikret midler til, at en teknikerdelegation kan rejse til de pågældende lande og på stedet foretage en vurdering af de praktiske forhold og de praktiske problemer, der knytter sig dels til selve fiskeriet på stedet, dels til håndteringen af varerne, og herunder indgår selvfølgelig som et væsentligt punkt mulighederne for at bringe råvarer hjem.

Vi har indtil nu kun fået en rapport fra to embedsmænd, der har besøgt de pågældende lande, og vi har ment, at en forudsætning for, at man kan sætte et større forsøgsfiskeri i gang, må være, at vi har en sikrere basis, en sikrere viden om de praktiske muligheder. Det er tanken, at der på denne rejse skal såvel fiskere som biologer og andre teknisk kyndige med, som kan være med til at danne et fuldstændigt indtryk af, om der er realiteter i et fiskeri i de afrikanske farvande.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Det er kun for at komme ind på det problem, der blev rejst af hr. Bjørn Poulsen, men som, så vidt jeg hørte, ministeren ikke besvarede, nemlig hvordan beskatningen vil blive for de fiskere, som skal på fjernfiskeri. Dér er det jo så uheldigt, at drejer det sig om fjernfiskeri i grønlandske farvande for syddanske fiskere, så kan man ikke forhyre fastboende grønlandere på et dansk skib, hvis det er over 100 t, uden at den pågældende skal betale en meget højere dansk skat end den, han skulle betale som fastboende i Grønland. Det kan man gøre på KGH-skibe, men det kan man ikke gøre, hvis der kommer en bornholmerfisker, som gerne vil have en grønlander med. Man forhindrer derigennem simpelt hen den ønskede inte-